

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 sierpnia 2012 r.

Poz. 898

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia 13 lipca 2012 r.

w sprawie szczegółowych warunków wykonywania lotów międzynarodowych z materiałami niebezpiecznymi

Na podstawie art. 153b ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dotyczące wykonywania lotów międzynarodowych z materiałami niebezpiecznymi na pokładzie cywilnych statków powietrznych, w tym lotów tranzytowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;
- 2) Prezesie Urzędu – rozumie się przez to Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
- 3) Konwencji – rozumie się przez to Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisaną w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z późn. zm.³⁾);
- 4) Instrukcjach Technicznych – rozumie się przez to instrukcje techniczne dla bezpiecznego transportu towarów niebezpiecznych drogą powietrzną, o których mowa w części R załącznika III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 4, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 1, str. 348), ogłoszone obwieszczeniem nr 9 Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie instrukcji technicznych do bezpiecznego transportu towarów niebezpiecznych drogą powietrzną (Dz. Urz. ULC poz. 36).

§ 3. 1. Szczegółowe warunki wykonywania lotów międzynarodowych z materiałami niebezpiecznymi, w tym lotów tranzytowych, dla:

- 1) cywilnych statków powietrznych – określają normy i zalecane metody postępowania zawarte w Załączniku 18 do Konwencji, z wyłączeniem zalecanej metody postępowania, o której mowa w pkt 12.2;
- 2) przewozów lotniczych przy użyciu samolotów – określają przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego.

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 97, poz. 625, Nr 144, poz. 901, Nr 177, poz. 1095, Nr 180, poz. 1113 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 340, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432, Nr 106, poz. 622, Nr 170, poz. 1015, Nr 171, poz. 1016 i Nr 240, poz. 1429.

³⁾ Zmiany wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1963 r. Nr 24, poz. 137 i 138, z 1969 r. Nr 27, poz. 210 i 211, z 1976 r. Nr 21, poz. 130 i 131, Nr 32, poz. 188 i 189 i Nr 39, poz. 227 i 228, z 1984 r. Nr 39, poz. 199 i 200, z 2000 r. Nr 39, poz. 446 i 447, z 2002 r. Nr 58, poz. 527 i 528, z 2003 r. Nr 78, poz. 700 i 701 oraz z 2012 r. poz. 368, 369, 370 i 371.

2. Szczegółowe warunki dotyczące postępowania z materiałami niebezpiecznymi transportowanymi drogą lotniczą, w tym ich przygotowania do transportu, określają Instrukcje Techniczne.

3. Kompetencje i obowiązki „właściwej władzy”, „władzy krajowej” oraz „odpowiedniej władzy”, o których mowa w Załączniku 18 do Konwencji, wykonuje Prezes Urzędu.

§ 4. 1. Zgodę na lot międzynarodowy cywilnych statków powietrznych, o której mowa w art. 153a ustawy, wydaje się na wniosek złożony w terminie nie krótszym niż 20 dni roboczych przed planowanym wykonaniem lotu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) określenie wnioskodawcy i jego adresu;
- 2) nazwę, siedzibę i adres przewoźnika lotniczego lub innego wykonawcy lotu;
- 3) opis trasy, na której ma być wykonywany lot, w tym proponowanej trasy alternatywnej, wraz z planowanymi terminami i numerami lotu;
- 4) typy statków powietrznych i ich znaki rejestracyjne;
- 5) wykaz materiałów niebezpiecznych, ich ilość oraz sposób pakowania, opisane zgodnie z Instrukcjami Technicznymi;
- 6) określenie zleceniodawcy wykonania lotu z materiałami niebezpiecznymi i jego adresu;
- 7) określenie odbiorcy materiałów niebezpiecznych i jego adresu;
- 8) oświadczenie, że wnioskujący zapewni poziom bezpieczeństwa zgodny z postanowieniami Instrukcji Technicznych oraz wyjaśnienie konieczności wykonania przewozu drogą lotniczą;
- 9) uzasadnienie.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) kopię dokumentu ubezpieczenia stwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z eksploatacją statków powietrznych, przewozem lotniczym pasażerów, bagażu, towarów i poczty oraz w stosunku do osób trzecich;
- 2) kopię deklaracji nadawcy (*Shipper's Declaration for Dangerous Goods*), o której mowa w Instrukcjach Technicznych, sporządzonej zgodnie z postanowieniami tych Instrukcji;
- 3) w przypadku przewoźnika lotniczego nieposiadającego koncesji wydanej przez Prezesa Urzędu – dodatkowo kopię certyfikatu przewoźnika lotniczego (*Air Operator Certificate – AOC*), określającego uprawnienie do przewozu materiałów niebezpiecznych oraz kopie świadectw zdatności do lotu statków powietrznych, w tym zapasowych statków powietrznych.

4. Jeżeli dokumenty wymienione w ust. 3 nie potwierdzają zachowania ogólnego poziomu bezpieczeństwa, o którym mowa w Załączniku 18 do Konwencji, Prezes Urzędu, w celu potwierdzenia zachowania tego wymogu, może żądać przedstawienia dodatkowych dokumentów, w szczególności kopii karty charakterystyki materiału niebezpiecznego lub zgody dotyczącej wnioskowanego transportu materiałów niebezpiecznych wydanej przez państwo pochodzenia lub państwo pochodzenia przewoźnika lotniczego, w rozumieniu Załącznika 18 do Konwencji.

5. Termin, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy lotów związanych z pomocą humanitarną, ratowaniem życia, pomocą w klęskach żywiołowych, ochroną środowiska, obronnością kraju lub bezpieczeństwem.

§ 5. Instytucja zapewniająca służby kontroli ruchu lotniczego na podstawie przesłanej przez Prezesa Urzędu kopii zgody, o której mowa w art. 153a ustawy, albo kopii odmowy jej wydania, odpowiednio umożliwia albo odmawia wykonania lotu z materiałem niebezpiecznym na pokładzie statku powietrznego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej: wz. *T. Jarmuziewicz*

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 11 lipca 2008 r. w sprawie przewozu lotniczego materiałów wymagających szczególnego traktowania (Dz. U. Nr 126, poz. 814), które na podstawie art. 20 ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 170, poz. 1015) utraciło moc z dniem 18 września 2011 r.